О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 35003

гр. София, 11.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 66 състав,** в закрито заседание на 11.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

като разгледа дело номер **10654** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 и ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на К. И. Б. от [населено място], подадена чрез адвокат Т., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-003854 от 28.07.2026 г., издадена от полицейски инспектор в Отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ „гг“ ЗДвП е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

С допълнение към жалбата от 08.09.2026 г., докладвано на съдията-докладчик на 10.09.2026 г., е направено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта. Твърди се, че отнемането на книжката причинява значителна и труднопоправима вреда на жалбоподателя, тъй като го лишава от възможност да управлява МПС, въпреки че е сключил застраховка „Гражданска отговорност“, копие от която прилага.

Ответникът не е изразил становище по искането за спиране.

Административен съд - София-град, III отделение, 66 състав, след като се запозна с доводите на жалбоподателя и представените доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е процесуално допустимо. То е направено от адресата на оспорения административен акт при висящо производство по неговото оспорване.

Разгледано по същество, искането е основателно.

От представената административна преписка се установява, че на 24.07.2026 г., около 15:35 ч., жалбоподателят е управлявал лек автомобил „Я. Е П.“ с рег. [рег.номер на МПС] – собственост на К. Р. П., чиято регистрация е била служебно прекратена на 30.06.2026 г., поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. За установеното е съставен АУАН серия GA № 5858761 за нарушение на чл. 140, ал. 1, предл. първо от ЗДвП. На 28.07.2026 г. е издадена и

оспорената заповед.
От приложената застрахователна полица № BG/22/126002580587 на ЗК „Лев Инс“ АД се установява, че за автомобила е сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ с начало на покритието от 11:18 ч. на 25.07.2026 г. Следователно още в деня следвщ проверката и преди издаването на заповедта, е отстранена причината, довела до служебното прекратяване на регистрацията.
Съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на принудителни административни мерки не спира изпълнението им. Предварителното изпълнение на актове от вида на процесния е допуснато по силата на закона, поради което се предполага наличието на защитим обществен интерес от незабавното изпълнение. Тази презумпция обаче е оборима.
Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото по силата на отделен закон предварително изпълнение на административен акт, когато не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2 - ако предварителното изпълнение би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да бъде спряно само въз основа на нови обстоятелства, като доказателствената тежест за тяхното установяване и за отражението им върху правната сфера на адресата е на молителя.
В актуалната практика на Върховния административен съд се приема, че при преценката по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК съдът следва да съобрази не само характера и интензитета на твърдените вреди, но и дали при конкретно установените факти предварителното изпълнение продължава да реализира преследваната от закона цел, или тя вече е постигната - в този смисъл Определение № 4296/20.04.2026 г. по адм. дело № 2833/2026 г., Определение № 4283/20.04.2026 г. по адм. дело № 1775/2026 г. и Определение № 3949/08.04.2026 г. по адм. дело № 3450/2026 г. на ВАС.
Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП има преустановителен и превантивен характер. В разглеждания случай защитимият обществен интерес е свързан със спазването на изискванията за регистрация и застрахователно покритие на моторните превозни средства и с осигуряването на безопасността на движението. Непосредствено след констатиране на нарушението и преди издаване на заповедта обаче е сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Така противоправното състояние, обусловило служебното прекратяване на регистрацията, е преодоляно и рискът, който предварителното изпълнение цели да предотврати, е отпаднал.
Сключването на застраховката в случая представлява ново обстоятелство по смисъла на чл. 166, ал. 2, изр. последно от АПК. При тези данни продължаването на предварителното изпълнение не постига преустановителна цел, а засяга правата и законните интереси на жалбоподателката в степен, надхвърляща необходимото за защита на обществения интерес.
Твърдението, че се лишаването от книжка причинява на жалбоподателя значителни и труднопоправими вреди не е подкрепено с доказателства и разгледано самостоятелно не е достатъчно да обоснове значителна или трудно поправима вреда. То обаче следва да бъде съобразено в съвкупност с непосредствено настъпилото още преди издаването на заповедта ново обстоятелство и с факта, че защитимият обществен интерес вече е обезпечен. В тази фактическа рамка продължаването на предварителното изпълнение би ограничило възможността на жалбоподателя да се придвижва самостоятелно. Неблагоприятните последици са значителни и трудно поправими, тъй като пропуснатите във времето възможности не могат да бъдат възстановени изцяло при евентуална последваща отмяна на заповедта.
Въз основа на тези мотиви съдът намира, че са налице законовите предпоставки по чл. 166, ал. 2

от АПК за постановяване спиране изпълнението на оспорения акт.
По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд - София-град, III отделение, 66 състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-003854 от 28.07.2026 г., издадена от полицейски инспектор в Отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, до произнасяне на съда с влязъл в сила съдебен акт по спора.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.
Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: